

**Bruxelles, 8 octombrie 2025
(OR. en)**

13733/25

**Dosar interinstituțional:
2025/0322 (COD)**

**POLCOM 295
COMER 134
COLAC 157
AGRI 477
CODEC 1487**

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	8 octombrie 2025
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2025) 639 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de punere în aplicare a clauzei de salvagardare bilaterale din Acordul de parteneriat UE-Mercosur și din Acordul comercial interimar UE- Mercosur în ceea ce privește produsele agricole

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2025) 639 final.

Anexă: COM(2025) 639 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 8.10.2025
COM(2025) 639 final

2025/0322 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de punere în aplicare a clauzei de salvagardare bilaterale din Acordul de parteneriat UE-Mercosur și din Acordul comercial interimar UE-Mercosur în ceea ce privește produsele agricole

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

La 3 septembrie 2025, Comisia Europeană a adoptat propuneri de decizii ale Consiliului privind semnarea și încheierea a două instrumente juridice: 1) Acordul de parteneriat dintre Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia și Piața Comună a Sudului, Republica Argentina, Republica Federativă a Braziliei, Republica Paraguay și Republica Orientală a Uruguayului (denumit în continuare „Acordul de parteneriat UE-MERCOSUR”); și 2) Acordul interimar privind comerțul dintre Uniunea Europeană, pe de o parte, și Piața Comună a Sudului, Republica Argentina, Republica Federativă a Braziliei, Republica Paraguay și Republica Orientală a Uruguayului (denumit în continuare „Acordul comercial interimar UE-MERCOSUR”). Acordul comercial interimar UE-MERCOSUR va fi abrogat și înlocuit cu Acordul de parteneriat UE-MERCOSUR, odată ce acesta din urmă va fi ratificat pe deplin și va intra în vigoare.

Ambele acorduri acordă un tratament preferențial produselor originare din țările Mercosur sau destinate acestora, protejând în același timp producătorii din Uniune de produse de bază sensibile din sectorul agricol prin limitarea preferințelor la contingentele tarifare. Clauzele de salvagardare bilaterale incluse în ambele acorduri permit retragerea temporară a preferințelor tarifare pentru a contracara posibilele efecte negative ale reducerilor tarifare, inclusiv pentru produsele al căror acces pe piață este restrâns de limitele cuprinse în contingentele tarifare. O întârziere în aplicarea unor măsuri de salvagardare justificate ar putea duce la prejudicii pentru fermierii din Uniune dintr-unul sau mai multe state membre, care ar putea fi dificil de remediat.

Obiectivul propunerii anexate este de a încorpora în dreptul Uniunii Europene dispozițiile de salvagardare incluse în Acordul de parteneriat UE-MERCOSUR și în Acordul comercial interimar UE-MERCOSUR în ceea ce privește produsele agricole. Propunerea stabilește proceduri pentru a garanta punerea în aplicare eficientă și la timp a măsurilor bilaterale de salvagardare pentru produsele agricole. Ea include dispoziții specifice în ceea ce privește anumite produse agricole sensibile.

• Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat

Capitolul din acorduri privind măsurile bilaterale de salvagardare prevede posibilitatea de a suspenda liberalizarea tarifului sau de a reinstitui nivelul taxei vamale aplicabile națiunii celei mai favorizate atunci când, în urma liberalizării comerțului, se efectuează importuri în cantități atât de ridicate și în astfel de condiții încât cauzează (sau amenință să cauzeze) un prejudiciu grav producătorilor interni care fabrică produse similare sau direct concurente cu produsul vizat. Pentru ca aceste măsuri să fie operaționale, dispozițiile respective ar trebui să fie încorporate în dreptul Uniunii Europene și ar trebui precizate aspectele procedurale ale aplicării acestora, precum și drepturile părților interesate.

Regulamentul (UE) 2019/287¹ pune în aplicare clauza de salvagardare și alte mecanisme care permit retragerea temporară a preferințelor aferente anumitor acorduri încheiate între Uniunea

¹ REGULAMENTUL (UE) 2019/287 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI din 13 februarie 2019 de punere în aplicare a clauzelor de salvagardare bilaterale și a altor mecanisme care permit retragerea temporară a preferințelor aferente anumitor acorduri comerciale încheiate între Uniunea Europeană și țări terțe (JO L 053, 22.2.2019, p. 1).

Europeană și anumite țări terțe (Singapore, Vietnam, Japonia, Noua Zeelandă, Kenya și Chile). Cu toate acestea, sensibilitățile specifice legate de comerțul cu produse agricole cu partenerii Mercosur justifică adoptarea unui act juridic specific. În acest sens, la momentul adoptării propunerilor de semnare și încheiere a acordurilor, Comisia și-a asumat un angajament politic de a propune de urgență un act pentru a se asigura că: 1) Comisia monitorizează îndeaproape piața și raportează de două ori pe an Consiliului și Parlamentului European; 2) Comisia inițiază și încheie investigații de salvagardare în termene mai scurte decât cele prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/287; 3) în absența unor indicații contrare, Comisia deschide o investigație de salvagardare bazată pe o creștere prestabilită a importurilor și/sau pe o scădere a prețurilor.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Propunerea este în conformitate cu alte politici ale Uniunii.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temei juridic**

Articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului constituie instrumentul juridic pentru punerea în aplicare a clauzelor de salvagardare ale Acordului de parteneriat UE-MERCOSUR și ale Acordului comercial interimar UE-MERCOSUR.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

În conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din TUE, principiul subsidiarității nu se aplică în domeniile care sunt de competența exclusivă a Uniunii. Uniunea vamală și politica comercială comună figurează printre domeniile care țin de competența exclusivă a Uniunii prevăzute la articolul 3 din TFUE. Această politică include negocierea acordurilor comerciale și adoptarea de măsuri de politică comercială, inclusiv de reduceri tarifare, printre altele în temeiul articolului 207 din TFUE.

- **Proporționalitatea**

Propunerea Comisiei este în conformitate cu principiul proporționalității și este necesară pentru a stabili proceduri menite să garanteze punerea în aplicare efectivă a clauzelor de salvagardare bilaterale din Acordul comercial interimar UE-Mercosur și din Acordul de parteneriat UE-Mercosur. O întârziere în aplicarea măsurilor de salvagardare justificate ar putea duce la prejudicii pentru fermierii din UE dintr-unul sau mai multe state membre, care ar putea fi dificil de remediat.

- **Alegerea instrumentului**

Regulament al Parlamentului European și al Consiliului.

3. REZULTATE ALE EVALUĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Evaluările ex-post/verificarea adecvării legislației existente**

Nu se aplică.

- **Consultarea cu părțile interesate**

Nu se aplică.

- **Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate**

Nu se aplică.

- **Evaluarea impactului**

Prezenta propunere de regulament derivă direct din textul Acordului comercial interimar UE-Mercosur și al Acordului de parteneriat UE-Mercosur. În consecință, nu este necesară o evaluare a impactului. Aceasta se bazează parțial pe Regulamentul (UE) 2019/287.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Nu se aplică.

- **Drepturile fundamentale**

Regulamentul propus este în concordanță cu tratatele și cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, deoarece regulamentul propus nu ar limita exercitarea niciunui drept fundamental, cum ar fi libertatea ocupației profesionale, având în vedere că ar putea fi instituite garanții în cazul în care există un risc de prejudiciu grav pentru producătorii din Uniune de produse similare sau direct concurente.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Regulamentul propus nu implică costuri (cheltuieli) suplimentare de la bugetul Uniunii.

Regulamentul propus nu are niciun impact bugetar suplimentar asupra părții de venituri în comparație cu impactul bugetar al capitolului privind măsurile de salvagardare bilaterale din acord.

5. ELEMENTE DIVERSE

- **Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

Nu se aplică.

- **Documentele explicative (în cazul directivelor)**

Nu se aplică.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Articolul 1 prevede domeniul de aplicare și permite Comisiei să modifice anexa în ceea ce privește produsele sensibile.

Articolul 2 prevede definiția termenilor cheie utilizați în regulament, inclusiv „acord”, „clauză de salvagardare bilaterală”, „părți interesate” și alte concepte relevante.

Articolul 3 prevede principiile în temeiul cărora pot fi impuse măsuri de salvagardare, inclusiv condițiile legate de creșterea importurilor care cauzează sau amenință să cauzeze un prejudiciu grav industriei din Uniune.

Articolul 4 prevede monitorizarea periodică a piețelor de produse sensibile de către Comisie, cu cooperarea statelor membre și a părților interesate din industrie, pentru a evalua tendințele importurilor și impactul acestora.

Articolul 5 prevede deschiderea de investigații ca răspuns la cererile din partea statelor membre sau a reprezentanților industriei Uniunii în cazul în care există elemente de probă ale unui prejudiciu grav sau ale unei amenințări de producere a unui prejudiciu grav.

Articolul 6 prevede deschiderea accelerată a investigațiilor care vizează în mod specific produsele sensibile.

Articolul 7 prevede desfășurarea investigațiilor odată deschise, inclusiv colectarea de date, consultarea părților interesate și determinarea potențialului prejudiciu grav adus industriei din Uniune.

Articolul 8 prevede măsuri prealabile de supraveghere pentru a monitoriza tendințele importurilor care pot conduce la situații care justifică măsuri de salvagardare, această supraveghere fiind limitată în timp.

Articolul 9 prevede instituirea de măsuri de salvagardare provizorii în circumstanțe critice în care întârzierea ar putea cauza un prejudiciu ireparabil, detaliind condițiile și durata unor astfel de măsuri. Paraguay este exceptat de la aplicarea măsurilor de salvagardare provizorii în condițiile descrise în acord.

Articolul 10 prevede încheierea investigațiilor și a procedurilor atunci când nu sunt îndeplinite condițiile pentru instituirea măsurilor de salvagardare, inclusiv publicarea unui raport privind constatările.

Articolul 11 prevede instituirea unor măsuri de salvagardare definitive în cazul în care investigațiile confirmă criteriile pentru un prejudiciu grav, luând în considerare protecția informațiilor confidențiale. Paraguay este exceptat de la aplicarea măsurilor de salvagardare definitive în condițiile descrise în acord.

Articolul 12 prevede durata și prelungirea potențială a măsurilor de salvagardare, asigurându-se că acestea sunt aplicate numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru a proteja industria din Uniune, cu o durată totală maximă specificată.

Articolul 13 prevede măsuri de confidențialitate pentru a proteja informațiile sensibile primite în timpul procedurilor stabilite în regulament, specificând condițiile de solicitare a confidențialității.

Articolul 14 prevede prezentarea de către Comisie a unui raport anual Parlamentului European și Consiliului privind aplicarea și impactul măsurilor de salvagardare și ale altor activități conexe.

Articolul 15 prevede adoptarea unor măsuri de salvagardare specifice pentru regiunile ultraperiferice ale Uniunii atunci când se produce o deteriorare economică gravă din cauza condițiilor de import.

Articolele 16 și 17 prevăd delegarea către Comisie a competenței de a adopta actele delegate necesare pentru modificarea anexei referitoare la produsele sensibile.

Articolul 18 prevede procedura comitetului care asistă Comisia.

Articolul 19 prevede intrarea în vigoare a prezentului regulament, precizând că acesta se va aplica în toate statele membre de la data specificată.

Articolul 20 prevede aplicabilitatea regulamentului atât în ceea ce privește Acordul comercial interimar UE-MERCOSUR, cât și Acordul de parteneriat UE-MERCOSUR, descriind tranziția între aceste acorduri și efectele lor juridice.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de punere în aplicare a clauzei de salvagardare bilaterale din Acordul de parteneriat UE-Mercosur și din Acordul comercial interimar UE-Mercosur în ceea ce privește produsele agricole

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

acționând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Acordul comercial interimar UE-Mercosur (denumit în continuare „ITA”) și Acordul de parteneriat UE-Mercosur (denumit în continuare „EMPA”) acordă un tratament preferențial produselor originare din țările Mercosur sau destinate acestora și includ clauze de salvagardare bilaterale pentru retragerea temporară a preferințelor tarifare. Specificitățile anumitor produse agricole care fac obiectul acestor acorduri, precum și situația vulnerabilă a regiunilor ultraperiferice ale Uniunii menționate la articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) necesită dispoziții ad-hoc.
- (2) EMPA și ITA urmăresc să protejeze producătorii din Uniune de produse de bază sensibile din sectorul agricol prin limitarea preferințelor la contingentele tarifare.
- (3) Uniunea își menține dreptul de a lua măsuri de salvagardare globale în conformitate cu Acordul OMC și cu ITA și EMPA.
- (4) Uniunea este hotărâtă să utilizeze rapid și eficace clauzele de salvagardare bilaterale pentru a contracara posibilele efecte negative ale reducerilor tarifare în temeiul EMPA și ITA, inclusiv pentru produsele al căror acces pe piață este restrâns de limitele cuprinse în contingentele tarifare.
- (5) Este necesar să se stabilească proceduri care să garanteze punerea în aplicare efectivă a clauzelor de salvagardare bilaterale pentru produsele agricole.
- (6) O întârziere în aplicarea măsurilor de salvagardare justificate ar putea duce la prejudicii pentru fermierii din UE dintr-unul sau mai multe state membre, care ar putea fi dificil de remediat.
- (7) Prin urmare, este oportun să se stabilească proceduri specifice compatibile cu acordul pentru a garanta punerea în aplicare la timp a clauzelor de salvagardare bilaterale din EMPA și ITA în ceea ce privește anumite produse agricole sensibile.
- (8) Măsurile de salvagardare pot fi luate în considerare numai dacă produsul în cauză este importat în Uniune în cantități atât de mari, în valori absolute sau prin raportare la producția Uniunii, și în astfel de condiții, încât cauzează sau amenință să cauzeze un

prejudiciu grav producătorilor de produse similare sau direct concurente din Uniune. Măsurile de salvagardare ar trebui să adopte una dintre formele menționate în acord.

- (9) Supervizarea și revizuirea ITA și EMPA, desfășurarea investigațiilor și, după caz, instituirea unor măsuri de salvagardare ar trebui îndeplinite în modul cel mai transparent cu putință.
- (10) Statele membre ar trebui să informeze Comisia cu privire la orice tendințe ale importurilor care ar putea face necesară impunerea măsurilor de salvagardare.
- (11) Fiabilitatea datelor statistice referitoare la toate importurile din țările în cauză către Uniune este esențială pentru a determina dacă sunt îndeplinite condițiile pentru impunerea măsurilor de salvagardare.
- (12) Monitorizarea strictă a oricăror produse sensibile ar facilita luarea la timp a deciziilor cu privire la eventuala deschidere a investigațiilor și impunerea ulterioară de măsuri de salvagardare. Prin urmare, Comisia ar trebui să monitorizeze periodic importurile de produse sensibile de la data intrării în vigoare a ITA sau a EMPA. Monitorizarea ar trebui extinsă la alte produse sau sectoare în cazul în care industria relevantă din Uniune formulează o cerere justificată în mod corespunzător adresată Comisiei.
- (13) Se impune, de asemenea, stabilirea unor termene pentru deschiderea unor investigații și pentru a se stabili dacă sunt necesare măsuri de salvagardare, în scopul de a se asigura desfășurarea cu rapiditate a acestui proces, în vederea unei securități juridice sporite pentru operatorii economici în cauză.
- (14) În circumstanțe critice, Comisia trebuie să impună rapid măsuri de salvagardare provizorii.
- (15) Măsurile de salvagardare ar trebui aplicate numai în măsura necesară și pe parcursul perioadei necesare pentru a preveni prejudiciul grav și pentru a facilita adaptarea. Ar trebui stabilită durata maximă a măsurilor de salvagardare, precum și dispoziții specifice pentru prelungirea acestora și pentru reexaminarea acestor măsuri.
- (16) Pentru a modifica anexa la prezentul regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE trebuie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea listei de produse identificate drept sensibile. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare (2). În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (17) Punerea în aplicare a clauzelor de salvagardare bilaterale și instituirea unor criterii transparente pentru suspendarea temporară a preferințelor tarifare care sunt prevăzute în acord necesită condiții uniforme pentru adoptarea măsurilor de salvagardare provizorii și definitive, instituirea măsurilor prealabile de supraveghere, încheierea unei investigații fără instituirea de măsuri și suspendarea temporară a preferințelor tarifare.
- (18) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare. Competențele respective ar

trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (3).

- (19) Procedura de consultare ar trebui să fie utilizată pentru adoptarea de măsuri prealabile de supraveghere și de măsuri provizorii de salvagardare, având în vedere efectele respectivelor măsuri și logica lor secvențială în legătură cu adoptarea de măsuri de salvagardare definitive. Procedura de examinare ar trebui să se aplice instituirii de măsuri de salvagardare definitive și revizuirii unor astfel de măsuri.
- (20) În cazul în care motive imperioase de urgență impun acest lucru, Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile dacă, în cazuri temeinic justificate, o întârziere în instituirea măsurilor de salvagardare provizorii ar cauza un prejudiciu care ar fi dificil de reparat sau pentru a preveni un impact negativ asupra pieței Uniunii ca urmare a creșterii importurilor.
- (21) Ar trebui adoptate dispoziții în ceea ce privește tratamentul informațiilor confidențiale pentru a preveni dezvăluirea de secrete de afaceri.
- (22) Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport anual privind aplicarea măsurilor de salvagardare;

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

Prezentul regulament stabilește dispoziții privind punerea în aplicare, pentru produsele agricole, a clauzelor de salvagardare bilaterale cuprinse în EMPA și ITA.

La cererea justificată corespunzător a industriei în cauză a Uniunii sau din proprie inițiativă, Comisia poate modifica anexa în ceea ce privește lista produselor sensibile.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament:

- 1. „acord” înseamnă ITA și, după intrarea sa în vigoare, EMPA;
- 2. „clauză de salvagardare bilaterală” înseamnă o dispoziție privind suspendarea temporară a preferințelor tarifare care este prevăzută în capitolul privind măsurile de salvagardare bilaterale din acord;
- 3. „părți interesate” înseamnă părțile afectate de importurile produsului, inclusiv:
 - (i) exportatorii sau producătorii străini ori importatorii produsului care face obiectul unei investigații sau o asociație profesională comercială sau industrială în care majoritatea membrilor este compusă din producători, exportatori sau importatori ai acestui produs;
 - (ii) guvernul părții exportatoare; și
 - (iii) producătorii produsului similar sau direct concurent din partea importatoare sau o asociație profesională comercială sau industrială în care majoritatea membrilor produc produsul similar sau direct concurent pe teritoriul părții importatoare;

4. „industrie a Uniunii” înseamnă totalitatea producătorilor de produse similare sau direct concurente din Uniune, care își desfășoară activitatea pe teritoriul Uniunii, sau producătorii din Uniune ale căror producții colective de produse similare sau direct concurente constituie în mod normal mai mult de 50 % și, în circumstanțe excepționale, nu mai puțin de 25 % din producția totală a acestui tip de produs;
5. „prejudiciu grav” înseamnă o deteriorare generală gravă a situației industriei Uniunii;
6. „amenințare de producere a unui prejudiciu grav” înseamnă un prejudiciu grav care, pe baza unor fapte, și nu doar pe baza unor afirmații, presupuneri sau posibilități îndepărtate, este în mod clar iminent;
7. „produse” înseamnă produsele agricole enumerate în anexa 1 la Acordul OMC privind agricultura care fac obiectul angajamentului de reducere tarifară, astfel cum se indică în apendicele 2-A-1 (Programul de eliminare a tarifelor al Uniunii Europene) din acord;
8. „produse sensibile” înseamnă produsele menționate în anexă;
9. „produs similar sau direct concurent” înseamnă:
 - (i) un produs identic, adică asemănător în toate privințele cu produsul în cauză;
 - (ii) un alt produs care, deși nu este asemănător în toate privințele, prezintă caracteristici foarte asemănătoare cu cele ale produsului în cauză sau
 - (iii) un produs care concurează în mod direct pe piața internă a părții importatoare, având în vedere gradul său de substituibilitate, caracteristicile fizice de bază și specificațiile tehnice, utilizările finale și canalele de distribuție;această listă de factori nu este exhaustivă, iar unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de interpretare;
10. „perioadă de tranziție” înseamnă:
 - (i) 12 ani de la data intrării în vigoare a acordului; sau
 - (ii) pentru mărfurile pentru care programul de eliminare a tarifelor al Uniunii prevede eliminarea tarifelor în termen de 10 ani sau mai mult, 18 ani de la data intrării în vigoare a acordului;
11. „țară în cauză” înseamnă MERCOSUR ca entitate unică sau unul sau mai multe state MERCOSUR care sunt părți la acord.

Articolul 3

Principii

1. O măsură de salvagardare poate fi instituită în conformitate cu prezentul regulament în cazul în care un produs originar dintr-o țară în cauză este importat în Uniune:
 - (a) în cantități atât de mari, în valori absolute sau prin raportare la producția sau consumul la nivelul Uniunii; și
 - (b) în astfel de condiții, încât cauzează sau amenință să cauzeze un prejudiciu grav industriei Uniunii; și în care
 - (c) creșterea importurilor este rezultatul efectului obligațiilor care decurg în temeiul acordului, inclusiv al reducerii sau eliminării taxelor vamale pentru produsul respectiv.

2. O măsură de salvagardare poate lua una dintre următoarele forme:
- (a) o suspendare a unei reduceri suplimentare a nivelului taxei vamale aplicate produsului în cauză în temeiul anexei 2-A (Programul de eliminare a tarifelor) din acordul încheiat cu țara în cauză;
 - (b) o creștere a taxei vamale aplicate produsului în cauză la un nivel care să nu depășească valoarea cea mai mică dintre:
 - (c) nivelul taxei vamale aplicate națiunii celei mai favorizate pentru produsul în cauză, în vigoare în momentul adoptării măsurii de salvagardare; sau
 - (d) nivelul de bază al taxei vamale, astfel cum este specificată în anexa 2-A (Programul de eliminare a tarifelor) din acordul încheiat cu țara în cauză.

Articolul 4

Monitorizarea

1. Comisia monitorizează periodic piața Uniunii de produse sensibile, în special în ceea ce privește tendințele importurilor și ale exporturilor, producția și evoluția prețurilor. În acest scop, Comisia cooperează și face schimb de date în mod regulat cu statele membre și cu industria Uniunii.
2. Comisia evaluează rapid situația pieței pe baza monitorizării menționate la alineatul (1), corelând o posibilă creștere a importurilor pentru produsele sensibile relevante cu evoluția producției și/sau a consumului, a prețului și a cotei de piață de pe piața Uniunii, precum și a exporturilor din Uniune.
3. La fiecare șase luni, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de monitorizare care conține evaluarea impactului importurilor de produse sensibile care beneficiază de acces preferențial pe piață în temeiul acordului. Aceste rapoarte se referă la piața Uniunii și, dacă este cazul, se referă, de asemenea, la situația din unul sau mai multe state membre.

Articolul 5

Deschiderea unei investigații

1. Comisia deschide o investigație la cererea unui stat membru, a oricărei persoane fizice sau juridice care acționează în numele industriei Uniunii sau a oricărei asociații fără personalitate juridică care acționează în numele industriei Uniunii, în cazul în care există suficiente elemente de probă *prima facie* privind un prejudiciu grav sau o amenințare de producere a unui prejudiciu grav la adresa industriei din Uniune, constatate pe baza factorilor menționați la articolul 7 alineatul (5).
2. Cererile de deschidere a unei investigații conțin următoarele informații:
 - (a) denumirea și descrierea produsului importat în cauză, poziția tarifară a acestuia și tratamentul tarifar în vigoare, precum și denumirea și descrierea produsului similar sau direct concurent;
 - (b) denumirile și adresele producătorilor sau ale asociației care depune cererea, după caz;
 - (c) dacă este disponibilă în mod rezonabil, o listă a tuturor producătorilor cunoscuți ai produsului similar sau direct concurent;

- (d) volumul producției producătorilor care depun cererea sau care sunt reprezentați în cerere și o estimare a producției altor producători cunoscuți ai produsului similar sau direct concurent;
 - (e) nivelul și valoarea creșterii importurilor produsului în cauză în termeni absoluți și relativi, cel puțin pentru cele 36 de luni anterioare datei la care a fost prezentată cererea de deschidere a unei investigații, pentru care sunt disponibile informații;
 - (f) nivelul prețurilor de import în cursul aceleiași perioade, precum și prețul produselor similare sau direct concurente; și
 - (g) cota de piață internă absorbită de importurile crescute și modificările referitoare la industria Uniunii în ceea ce privește nivelul vânzărilor pe piața internă, producția, stocurile, prețurile pentru piața Uniunii, productivitatea, gradul de utilizare a capacității de producție, profiturile și pierderile și ocuparea forței de muncă, cel puțin în ultimele 36 (treizeci și șase) de luni anterioare prezentării cererii, pentru care sunt disponibile informații.
3. Domeniul de aplicare al produsului care face obiectul investigației poate viza una sau mai multe linii tarifare sau unul sau mai multe subsegmente al uneia sau mai multor linii tarifare, în funcție de circumstanțele specifice ale pieței, sau poate urmări orice segmentare a produsului aplicată în mod obișnuit în industria Uniunii.
 4. De asemenea, poate fi deschisă o investigație în cazul în care se constată o creștere bruscă a importurilor concentrată în unul sau mai multe state membre, cu condiția să existe suficiente elemente de probă *prima facie* privind un prejudiciu grav sau o amenințare de prejudiciu grav la adresa industriei din Uniune, astfel cum au fost constatate pe baza factorilor menționați la articolul 7 alineatul (5).
 5. Comisia transmite statelor membre o copie a cererii de deschidere a unei investigații înainte de a deschide investigația.
 6. În cazul în care Comisia constată că există suficiente elemente de probă *prima facie* pentru a justifica deschiderea unei investigații, aceasta deschide investigația și publică un aviz de deschidere a investigației (denumit în continuare „avizul de deschidere”) în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Investigația se deschide în termen de o lună de la data primirii cererii de către Comisie în temeiul alineatului (1).
 7. În conformitate cu acordul, avizul de deschidere include următoarele informații:
 - (a) numele solicitantului;
 - (b) descrierea completă a produsului importat care face obiectul investigației și clasificarea sa în cadrul Sistemului armonizat;
 - (c) termenul pentru solicitarea audierilor;
 - (d) termenele de înregistrare ca parte interesată și de transmitere a informațiilor, a declarațiilor și a altor documente;
 - (e) adresa la care poate fi examinată cererea și alte documente legate de investigație;
 - (f) denumirea, adresa și adresa de e-mail sau numărul de telefon sau de fax al instituției care poate furniza informații suplimentare;

- (g) un rezumat al faptelor pe care s-a bazat deschiderea investigației, inclusiv date privind importurile despre care se presupune că au crescut în termeni absoluți sau relativi în raport cu producția totală și o analiză a situației industriei naționale pe baza tuturor elementelor prezentate în cerere.

Articolul 6

Deschiderea unei investigații privind produsele sensibile

1. Fără a aduce atingere articolului 5, Comisia deschide, fără întârziere, o investigație care se referă la produse sensibile, în cazul în care există suficiente elemente de probă *prima facie*, obținute, de exemplu, prin monitorizarea și evaluarea situației pieței menționate la articolul 4 alineatele (1) și (2), care atestă un prejudiciu grav sau o amenințare de producere a unui prejudiciu grav pentru industria Uniunii, inclusiv în cazul în care acesta poate fi concentrat din punct de vedere geografic în unul sau mai multe state membre.
2. Comisia examinează cu prioritate dacă există astfel de elemente de probă *prima facie* în cazurile în care există o creștere bruscă a importurilor sau o scădere a prețurilor interne concentrate în unul sau mai multe state membre sau în cazul în care există o creștere bruscă a importurilor sau o scădere a prețului unui produs, iar producătorii din Uniune de produse similare sau direct concurente sunt stabiliți în principal în unul sau mai multe state membre.
3. În absența unor indicații contrare, Comisia consideră o creștere a volumului de peste 10 % de la an la an, ca regulă generală, a importurilor în condiții preferențiale ale unui anumit produs dintr-o țară în cauză drept element de probă *prima facie* a unui prejudiciu grav sau a amenințării de producere a unui prejudiciu grav pentru industria Uniunii în cazul în care, în același timp, prețul mediu de import pentru importurile respective dintr-o țară în cauză este cu cel puțin 10 %, de regulă, sub prețul intern mediu relevant al produselor similare sau direct concurente în cursul aceleiași perioade, pe baza datelor disponibile.
4. În absența unor indicații contrare, Comisia consideră o scădere de peste 10 % de la an la an, ca regulă generală, a prețului mediu de import al unui anumit produs dintr-o țară în cauză importat în Uniune în condiții preferențiale drept element de probă *prima facie* a unui prejudiciu grav sau a amenințării de producere a unui prejudiciu grav pentru industria Uniunii în cazul în care, în același timp, prețul mediu de import pentru produsul respectiv dintr-o țară în cauză este cu cel puțin 10 %, de regulă, sub prețul intern mediu relevant al produselor similare sau direct concurente în cursul aceleiași perioade, pe baza datelor disponibile.

Articolul 7

Desfășurarea investigației

1. După publicarea avizului de deschidere în conformitate cu articolul 5 alineatele (6) și (7), Comisia deschide o investigație.
2. Comisia poate cere statelor membre să îi furnizeze informații, caz în care statele membre iau toate măsurile necesare pentru a da curs oricărei astfel de cereri. Dacă aceste informații sunt de interes general și nu sunt confidențiale în sensul articolului 13, acestea sunt incluse în dosarul neconfidențial, astfel cum se prevede la alineatul (9) de la prezentul articol.

3. Atunci când este posibil, investigația este finalizată în termen de șase luni de la data publicării avizului de deschidere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Termenul respectiv poate fi prelungit cu încă trei luni în circumstanțe excepționale, cum ar fi numărul neobișnuit de mare al părților interesate sau situațiile de piață complexe. Comisia informează toate părțile interesate cu privire la o astfel de prelungire și explică motivele acesteia. În cazul în care o investigație se referă la produse sensibile, Comisia o încheie cât mai curând posibil, cu scopul de a lua o decizie finală în termen de patru luni de la data publicării avizului de deschidere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
4. Comisia adună toate informațiile pe care le consideră necesare pentru a stabili condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) și, după caz, verifică aceste informații.
5. Comisia evaluează toți factorii relevanți de natură obiectivă și cuantificabilă care afectează situația industriei Uniunii, în special nivelul și volumul creșterii importurilor produsului în cauză, în valori absolute și relative, cota de piață internă absorbită de importurile sporite și variațiile referitoare la industria Uniunii cu privire la nivelul vânzărilor, producției, productivității, utilizării capacităților, profiturilor și pierderilor și ocupării forței de muncă. Această listă nu este exhaustivă, iar Comisia poate lua în considerare și alți factori relevanți pentru a stabili dacă există un prejudiciu grav sau o amenințare a unui prejudiciu grav, cum ar fi stocurile, prețurile, rentabilitatea capitalului angajat, fluxul de numerar, nivelul cotelor de piață și alți factori care cauzează sau care ar fi putut cauza prejudicii grave sau care prezintă o amenințare de prejudiciu grav la adresa industriei Uniunii.
6. Părțile interesate care au comunicat informații în conformitate cu articolul 5 alineatul (7) litera (d) și reprezentanții țării în cauză pot lua cunoștință, prin cerere scrisă, de toate informațiile obținute de Comisie în legătură cu investigația, cu excepția documentelor interne întocmite de autoritățile Uniunii sau de cele ale statelor membre, cu condiția ca astfel de informații să fie relevante în vederea prezentării dosarului lor, să nu fie confidențiale, în sensul articolului 13, și să fie utilizate de Comisie în cadrul investigației. Părțile interesate pot de asemenea prezenta observațiile lor privind astfel de informații. Atunci când există suficiente elemente de probă *prima facie* în sprijinul observațiilor respective, Comisia le ia în considerare.
7. Comisia se asigură că toate datele și statisticile utilizate în cadrul investigației sunt reprezentative, disponibile, inteligibile, transparente și verificabile.
8. Imediat ce există condițiile tehnice necesare, Comisia asigură accesul online, protejat cu o parolă, la dosarul neconfidențial („platforma online”), pe care îl gestionează și prin care se difuzează toate informațiile relevante și care nu sunt confidențiale în sensul articolului 13. Se acordă acces la platforma online părților interesate, statelor membre și Parlamentului European.
9. Comisia audiază părțile interesate, în special în cazul în care acestea au solicitat în scris să fie audiate, în termenul stabilit în avizul de deschidere publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, demonstrând că rezultatul investigației este susceptibil de a le afecta și că există motive speciale pentru a fi audiate. Comisia audiază părțile interesate și cu alte ocazii, dacă există motive speciale în acest sens.
10. Comisia facilitează accesul la investigație al sectoarelor industriale neomogene și fragmentate, care sunt compuse în mare parte din întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri), prin intermediul unui serviciu de asistență dedicat pentru IMM-uri, de

exemplu prin activități de sensibilizare, prin furnizarea de informații generale și de explicații cu privire la proceduri și la modalitatea de a depune o cerere, prin distribuirea de chestionare standard în toate limbile oficiale ale Uniunii și prin răspunsuri la întrebări generale, fără legătură cu un caz anume. Serviciul de asistență dedicat pentru IMM-uri pune la dispoziție formulare standard pentru statisticile ce urmează a fi transmise pentru reprezentativitate, precum și chestionare.

11. Atunci când informațiile nu sunt furnizate în termenul stabilit de Comisie sau atunci când investigația întâmpină un obstacol semnificativ, Comisia poate lua o decizie pe baza datelor disponibile. În cazul în care constată că o parte interesată sau o parte terță a furnizat informații false sau înșelătoare, Comisia nu ține seama de informațiile respective și poate utiliza datele disponibile.
12. Comisia instituie biroul consilierului-auditor, ale cărui competențe și responsabilități sunt stabilite în cadrul mandatului său adoptat de Comisie; biroul respectiv garantează exercitarea efectivă a drepturilor procesuale ale părților interesate.
13. Comisia informează, în scris, țara în cauză cu privire la deschiderea unei investigații.

Articolul 8

Măsuri prealabile de supraveghere

1. Comisia poate adopta măsuri prealabile de supraveghere cu privire la importurile unui produs dintr-o țară în cauză atunci când evoluția importurilor produsului respectiv este de așa natură, încât ar putea duce la una dintre situațiile menționate la articolele 3, 5 și 6. Respectiv măsuri prealabile de supraveghere se adoptă prin intermediul unor acte de punere în aplicare în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 18 alineatul (2).
2. Măsurile prealabile de supraveghere sunt valabile pentru o perioadă limitată. În lipsa unor dispoziții contrare, acestea încetează să fie valabile la sfârșitul celei de a doua perioade de șase luni care urmează primei perioade de șase luni de la introducerea măsurilor respective.

Articolul 9

Instituirea unor măsuri de salvagardare provizorii

1. Comisia adoptă măsuri de salvagardare provizorii în circumstanțe critice în cazul în care este probabil ca o întârziere să cauzeze un prejudiciu care ar fi dificil de reparat, impunând adoptarea de măsuri imediate, în urma unei constatări preliminare a Comisiei bazate pe factorii menționați la articolul 7 alineatul (5), conform căreia există suficiente elemente de probă *prima facie* care indică faptul că un produs originar din țara în cauză este importat:
 - (a) în cantități atât de mari, în valori absolute sau prin raportare la producția Uniunii; și
 - (b) în astfel de condiții, încât cauzează sau amenință să cauzeze un prejudiciu grav industriei Uniunii; și
 - (c) creșterea importurilor este rezultatul reducerii sau al eliminării taxelor vamale aplicabile produsului respectiv.

2. Respectivele măsuri de salvagardare provizorii se adoptă prin intermediul unor acte de punere în aplicare în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 18 alineatul (2).
3. În cazul produselor sensibile, se adoptă măsuri de salvagardare provizorii, în conformitate cu procedura menționată la articolul 18 alineatul (4), fără întârziere și, în orice caz, în termen de cel mult 21 de zile de la deschiderea investigației, pentru a evita prejudicierea industriei Uniunii care ar fi dificil de reparat, inclusiv în cazul în care un astfel de prejudiciu poate fi concentrat din punct de vedere geografic într-unul sau mai multe state membre.
4. Din motive imperioase de urgență justificate corespunzător, în cazul în care un stat membru solicită intervenția imediată a Comisiei și în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 18 alineatul (4). Comisia adoptă o decizie în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea solicitării.
5. Măsurile de salvagardare provizorii nu se aplică timp de mai mult de 200 de zile calendaristice.
6. În cazul în care măsurile de salvagardare provizorii sunt abrogate deoarece investigația arată că nu sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 3 alineatul (1), orice taxă vamală percepută în temeiul măsurilor de salvagardare provizorii respective se rambursează cu promptitudine.
7. Măsurile de salvagardare provizorii se aplică oricărui produs pus în liberă circulație după intrarea în vigoare a măsurilor respective. Cu toate acestea, respectivele măsuri nu împiedică punerea în liberă circulație a produselor aflate deja în drum spre Uniune, atunci când destinația acestora nu mai poate fi schimbată.
8. În cazul în care Comisia stabilește că o măsură de salvagardare provizorie se aplică pentru MERCOSUR ca entitate unică, Paraguayul este exceptat de la aplicarea măsurii, cu excepția cazului în care rezultatul unei investigații demonstrează că existența unui prejudiciu grav sau amenințarea de producere a unui prejudiciu grav este cauzată și de importurile de produse din Paraguay în condiții preferențiale.

Articolul 10

Încheierea investigațiilor și a procedurilor fără instituirea de măsuri

1. În cazul în care, în urma unei investigații, se ajunge la concluzia că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1), Comisia publică o decizie de încheiere a investigației și a procedurilor în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 18 alineatul (3).
2. Comisia publică un raport în care prezintă rezultatele și concluziile întemeiate la care a ajuns în ceea ce privește toate chestiunile relevante, de fapt sau de drept, acordând importanța cuvenită protejării informațiilor confidențiale în sensul articolului 13.

Articolul 11

Instituirea unor măsuri de salvagardare definitive

1. În cazul în care, în urma unei investigații, se ajunge la concluzia că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1), Comisia poate adopta măsuri de

salvgardare definitive în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 18 alineatul (3).

2. Comisia publică un raport care cuprinde o sinteză a faptelor materiale și a considerațiilor relevante pentru decizia luată, acordând importanța cuvenită protejării informațiilor confidențiale în sensul articolului 13.
3. Comisia nu aplică, nu prelungește și nu menține în vigoare o măsură de salvgardare bilaterală după expirarea perioadei de tranziție.
4. În cazul în care Comisia stabilește că o măsură se aplică pentru MERCOSUR ca entitate unică, Paraguayul este exceptat de la aplicarea măsurii, cu excepția cazului în care rezultatul unei investigații demonstrează că existența unui prejudiciu grav sau amenințarea de producere a unui prejudiciu grav este cauzată și de importurile de produse din Paraguay în condiții preferențiale.

Articolul 12

Durata și reexaminarea măsurilor de salvgardare

1. O măsură de salvgardare rămâne în vigoare numai pe perioada necesară pentru a preveni sau pentru a remedia prejudiciul grav adus industriei Uniunii și pentru a facilita adaptarea. Această perioadă nu depășește doi ani, în afara cazului în care este prelungită în conformitate cu alineatul (2).
2. Durata inițială a unei măsuri de salvgardare prevăzute la alineatul (1) poate fi prelungită cu cel mult doi ani dacă măsura de salvgardare este necesară în continuare pentru a preveni sau pentru a remedia prejudiciul grav adus industriei Uniunii și dacă există elemente de probă conform cărora industria din Uniune se adaptează. În cazul produselor sensibile, o măsură de salvgardare se prelungește cu până la doi ani, cu condiția ca aceasta să fie în continuare necesară pentru a preveni sau a remedia prejudiciul grav adus industriei Uniunii.
3. Nicio măsură de salvgardare nu se aplică din nou importului unui produs menționat în anexa 2-A care a făcut deja obiectul unei astfel de măsuri, cu excepția cazului în care s-a scurs o perioadă egală cu jumătate din durata totală a măsurii de salvgardare anterioare.
4. Orice stat membru, orice persoană fizică sau juridică care acționează în numele industriei din Uniune sau orice asociație fără personalitate juridică care acționează în numele industriei din Uniune poate solicita o prelungire astfel cum este menționată la alineatul (2) din prezentul articol. În acest caz, înainte de a lua o decizie cu privire la prelungire, Comisia efectuează o reexaminare pentru a investiga dacă condițiile prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol sunt îndeplinite, ținând seama de elementele menționate la articolul 7 alineatul (5). Comisia poate iniția o astfel de reexaminare din proprie inițiativă dacă există suficiente elemente de probă *prima facie* potrivit cărora condițiile prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol au fost îndeplinite. Măsura de salvgardare rămâne în vigoare în așteptarea rezultatului reexaminării respective.
5. Avizul de deschidere a unei reexaminări menționate la alineatul (4) din prezentul articol este publicat în conformitate cu articolul 5 alineatele (6) și (7). Reexaminarea este efectuată în conformitate cu articolul 7.
6. Orice decizie cu privire la o prelungire în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol se efectuează în conformitate cu articolele 10 și 11.

7. Durata totală a unei măsuri de salvagardare nu poate depăși patru ani, inclusiv perioada de aplicare a oricărei măsuri de salvagardare provizorii, perioada inițială de aplicare și orice prelungire a acesteia.

Articolul 13

Confidențialitate

1. Informațiile primite în aplicarea prezentului regulament pot fi utilizate doar în scopul în care au fost solicitate.
2. Informațiile de natură confidențială și informațiile furnizate în mod confidențial, primite în temeiul prezentului regulament, nu se dezvăluie fără consimțământul expres al persoanei care le furnizează.
3. Fiecare cerere de tratament confidențial indică motivele pentru care informația ar trebui să fie confidențială. Părțile interesate care furnizează informații confidențiale sunt obligate să prezinte rezumate cu caracter neconfidențial. Aceste rezumate sunt suficient de detaliate pentru a permite o înțelegere rezonabilă a conținutului informațiilor confidențiale. În cazuri excepționale, părțile respective pot indica faptul că informațiile nu pot face obiectul unor rezumate. În aceste cazuri, părțile interesate indică motivele pentru care nu este posibil un rezumat. Cu toate acestea, în cazul în care se constată că o cerere de tratament confidențial nu este justificată și că persoana care a furnizat informația nu dorește nici să o facă publică, nici să autorizeze divulgarea acesteia în termeni generali sau sub formă de rezumat, informația în cauză poate să nu fie luată în considerare.
4. În cazul în care informațiile privind producția, capacitatea de producție, ocuparea forței de muncă, salariile, volumul și valoarea vânzărilor interne sau prețul mediu sunt prezentate în mod confidențial, Comisia se asigură că sunt prezentate rezumate neconfidențiale relevante care să dezvăluie cel puțin date agregate sau, în cazurile în care divulgarea datelor agregate ar periclita confidențialitatea datelor societății, indici pentru fiecare perioadă de 12 luni care face obiectul investigației, astfel încât să se asigure dreptul adecvat la apărare al părților interesate. În acest sens, ar trebui luate în considerare cererile de confidențialitate în situațiile în care anumite structuri ale pieței sau ale industriei naționale justifică acest lucru. Această dispoziție nu împiedică prezentarea unor rezumate neconfidențiale mai detaliate.
5. Cererile de confidențialitate nu sunt justificate în ceea ce privește informațiile referitoare la standardele tehnice și de calitate de bază sau la utilizările produsului în cauză. Cererile de confidențialitate în ceea ce privește informațiile referitoare la identitatea solicitanților și a altor societăți de producție cunoscute care nu fac parte din petiție sunt justificate numai în circumstanțe excepționale, care trebuie demonstrate în mod corespunzător de către Comisie. În acest sens, simple afirmații nu sunt suficiente pentru a justifica cererile de confidențialitate. În cazul în care identitatea solicitanților nu poate fi dezvăluită, Comisia dezvăluie numărul total de producători incluși în industria națională și proporția pe care o reprezintă producția solicitanților în raport cu producția totală a industriei naționale.
6. În orice caz, o informație este considerată confidențială atunci când este probabil ca dezvăluirea acesteia să aibă consecințe nefavorabile semnificative pentru persoana care a furnizat-o sau pentru sursa acesteia.
7. Alineatele (1)-(6) nu împiedică autoritățile Uniunii să facă trimitere la informații cu caracter general, în special la motivele pe care sunt bazate deciziile luate în temeiul

prezentului regulament. Cu toate acestea, autoritățile Uniunii țin seama de interesul legitim al persoanelor fizice și juridice care doresc ca secretele lor de afaceri să nu fie dezvăluite.

Articolul 14

Raportul

1. Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport anual cu privire la aplicarea, implementarea și îndeplinirea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament.
2. Raportul include, printre altele, informații cu privire la aplicarea oricăror măsuri de salvagardare provizorii și definitive, a oricăror măsuri prealabile de supraveghere, a oricăror măsuri de supraveghere regională și de salvagardare, precum și cu privire la încheierea investigațiilor și a procedurilor fără instituirea de măsuri.
3. În raport se prezintă, de asemenea, un rezumat al statisticilor și al evoluției schimburilor comerciale cu fiecare țară în cazul căreia a fost instituită o măsură de salvagardare.
4. În termen de două luni de la prezentarea raportului de către Comisie, Parlamentul European poate să invite Comisia la o reuniune a comisiei sale competente pentru a prezenta și pentru a explica orice aspect legat de punerea în aplicare a prezentului regulament.
5. Comisia publică raportul în termen de cel mult trei luni de la prezentarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu.

Articolul 15

Regiunile ultraperiferice ale Uniunii Europene

1. În cazul în care un produs originar din țara în cauză este importat în condiții preferențiale pe teritoriul uneia sau al mai multor regiuni ultraperiferice ale Uniunii în cantități atât de mari și în astfel de condiții încât cauzează sau amenință să provoace o deteriorare gravă a situației economice a regiunii (regiunilor) ultraperiferice a(le) Uniunii, Comisia poate adopta, în mod excepțional, măsuri de salvagardare limitate la teritoriul regiunii (regiunilor) în cauză, cu excepția cazului în care se ajunge la o soluție reciproc satisfăcătoare.
2. Fără a se aduce atingere alineatului (1), alte norme prevăzute în prezentul regulament aplicabile măsurilor de salvagardare se aplică, de asemenea, oricărei măsuri de salvagardare adoptate în temeiul prezentului articol.
3. În sensul alineatului (1), „deteriorare gravă” înseamnă dificultăți majore într-un sector economic care produce produse similare sau direct concurente. Determinarea deteriorării grave se bazează pe factori obiectivi, inclusiv pe următoarele elemente:
 - (a) creșterea volumului importurilor, în termeni absoluți sau relativi în raport cu producția internă și cu importurile din alte țări și
 - (b) efectul unor astfel de importuri asupra situației industriei relevante sau a sectorului economic vizat, inclusiv asupra nivelului vânzărilor, a producției, a situației financiare și a ocupării forței de muncă.

Articolul 16

Acte delegate

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 16 pentru a modifica anexa în ceea ce privește lista produselor sensibile.

Articolul 17

Exercitarea delegării de competențe

1. Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate, cu respectarea condițiilor stabilite la prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 16 se conferă Comisiei pe o perioadă de 18 ani de la data intrării în vigoare a acordului.
3. Delegarea de competențe menționată la articolul 16 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
6. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 16 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 18

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de comitetul instituit prin articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/478 al Parlamentului European și al Consiliului. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
3. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
4. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 coroborat cu articolul 4 din regulamentul respectiv.

Articolul 19

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Articolul 20

Aplicarea prezentului regulament Acordului de parteneriat UE-Mercosur și Acordului comercial interimar UE-Mercosur

1. Prezentul regulament se aplică ITA de la data intrării sale în vigoare până la data intrării în vigoare a EMPA . Odată cu intrarea în vigoare a EMPA , moment în care ITA va înceta să producă efecte juridice, prezentul regulament se aplică EMPA .
2. Relația dintre ITA și EMPA este reglementată de articolul 3.2 alineatele (3)-(8) din EMPA .

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președinta

Pentru Consiliu
Președintele

**FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ „VENITURI” – PENTRU PROPUNERI CU
IMPACT BUGETAR ASUPRA PĂRTII DE VENITURI A BUGETULUI**

1. TITLUL PROPUNERII:

Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de punere în aplicare a clauzei de salvagardare bilaterale din Acordul de parteneriat UE-Mercosur și din Acordul comercial interimar UE-Mercosur în ceea ce privește produsele agricole

2. LINII BUGETARE:

Linia bugetară pentru venituri (capitol/articol/post):

Suma înscrisă în buget pentru exercițiul financiar în cauză:

(numai în cazul veniturilor alocate):

Veniturile vor fi alocate următoarei linii de cheltuieli (capitol/articol/post):

3. IMPACTUL FINANCIAR

- ☒ Propunerea nu are impact financiar
- ☐ Propunerea nu are impact financiar asupra cheltuielilor, dar are impact financiar asupra veniturilor
- ☐ Propunerea are un impact financiar asupra veniturilor alocate

Efectul este următorul:

(milioane EUR cu o zecimală)

Linia bugetară pentru venituri	Impactul asupra veniturilor ²³	Perioadă de XX luni începând cu zz/ll/aaaa <i>(după caz)</i>	Anul N
Capitol/Articol/Post ...			
Capitol/Articol/Post ...			

Situația după acțiune					
Linia bugetară pentru venituri	[N+1]	[N+2]	[N+3]	[N+4]	[N+5]
Capitol/Articol/Post ...					
Capitol/Articol/Post ...					

² Sumele pe an trebuie să fie estimate pe baza formulei sau a metodei definite la punctul 5. Pentru primul an, suma anuală se plătește de obicei fără o reducere sau o cotă-parte proporțională.

³ În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.

(Numai în cazul veniturilor alocate, cu condiția ca linia bugetară să fie deja cunoscută):

Linia bugetară de cheltuieli ⁴	Anul N	Anul N+1
Capitol/Articol/Post ...		
Capitol/Articol/Post ...		

Linia bugetară de cheltuieli	[N+2]	[N+3]	[N+4]	[N+5]
Capitol/Articol/Post ...				
Capitol/Articol/Post ...				

4. MĂSURI ANTIFRAUDĂ

5. ALTE OBSERVAȚII

Regulamentul propus nu implică costuri (cheltuieli) suplimentare de la bugetul Uniunii.

Regulamentul propus nu are niciun impact bugetar suplimentar asupra părții de venituri în comparație cu impactul bugetar al capitolului privind garanțiile bilaterale din acord.

⁴ A se utiliza doar dacă este necesar.